

[Bouet.]

i Staten og adskillige Kommuner, hvorved deres Repræsentanter dør fik et Ansvar. De saa, at de ikke kunde føre en Politik, der alene gavnede en enkelt Samfundsklasse, men maatte varetage hele Samfundets Interesser. Derfor er det beklageligt, naar man nu synes at ville forlade denne Linie, saaledes som det er sket ved det foreliggende Lovforslag.

Vil man give sig til nærmere at undersøge, hvad Aarsagen er til, at Socialdemokratiet nu melder fra, ja, saa finder man hurtigt ud af, at det er det sidste Folketingsvalg, hvor Kommunerne jo gjorde et stærkt Indhug i Socialdemokratiets Vælgermasse. Man vil nu konkurrere med Kommunerne for om muligt at vinde det tabte tilbage, og det er vel dette, som bl. a. medfører, at Socialdemokratiet ikke, som det havde været naturligt, da det dog er det største Parti her paa Rigsdagen, dannede Regering, men overlod det til andre at tage Føringen. Det er vel ogsaa det, som medfører, at man ikke vil være med i den Sag, som det nu drejer sig om.

Det er nemlig ikke et gammelt socialdemokratisk Programpunkt, at Spændvidden mellem Arbejds løn og Understøttelse skal være saa ringe, som $\frac{4}{5}$ -Grænsen fastsætter. Hvis det havde været Tilfældet, kunde Socialdemokratiet jo i de mange Aar, det har haft Magten, have gennemført det. Jeg beklager derfor, hvis det er Meningen, at Socialdemokratiet vil gaa videre ad denne Konkurrencens Vej, thi Slutresultatet kan da kun blive, at man maa opgive den rent demokratiske Linie, som Kommunerne hidtil ikke har villet give Tilsagn om, og som i alle de Forhandlinger, der har været ført, har været en Betingelse for Samarbejde fra socialdemokratisk Side. Det er i høj Grad beklageligt, thi det vil eller kan medføre, at Udviklingen bliver saaledes, at der her i Landet bliver to Grupper, som staar haardt mod hinanden, Socialdemokrater og Kommuner paa den ene Side og den øvrige Del af Befolkningen paa den anden, et højst beklageligt Fremtidsperspektiv.

At Bestemmelsen i Lovanordningen af 20. Marts 1945 var af midlertidig Karakter og fremkaldt af de særlige Forhold, vi dengang levede under, er der vist ikke mange, som ikke var og er klar over; og naar Loven af 18. Juni 1945 bekræftede denne Lovanordning, skyldes det, at den daværende Regering havde rigeligt at bestille, og tillige at det var naturligt, at man først saa Tiden an, saa, hvorledes Arbejdssituationen vilde

udvikle sig, inden man foretog en Ændring i Lovanordningen af 1945.

Forholdene har nu i det forløbne Aar udviklet sig saaledes, at trods en stigende Mangel paa Raavarer har Produktionen i 1945 kun ligget ca. 10 pCt. under Produktionen i 1944, hvilket kan skyldes dels, at man har tæret yderligere paa de Raavarer, man endnu havde i Behold, og at Industrien, som har produceret Erstatningsprodukterne, alligevel har været i Sving, dels den Omstændighed, at Produktionen steg noget ved Slutningen af Aaret, hvilket kan skyldes Muligheden for et større Forbrug af Elektricitet og Gas. Vi har imidlertid Lov til at haabe paa, at Tilførselen af Kul og andre Raavarer, der kan bringe Produktionen i Sving, stadig vil blive større. Naar det ærede Medlem Hr. Josef Andersson citerede den højtærede Handelsministers Udtalelse i Handels- og Kontoristforeningen i Gaar om de Vanskeligheder, der var for Tilførselen af Raavarer, vil jeg pege paa, at Handelsministeren dog oplyste, at man kunde forvente i meget nær Fremtid at faa en større Tilførsel af Jern, som er en Vare, vi i meget høj Grad savner. Jeg synes, vi har Lov at sige, at det lysner, selv om det gaar smaa; man maa haabe, at det efterhaanden vil gaa hurtigere, saa at Produktionen stadig vil udvikle sig.

Det er derfor naturligt, at man nu tilrettelægger Arbejds løshedsunderstøttelses- og Arbejdsfordelings satserne saaledes, at de ikke rummer en særlig Fristelse til at undlade at søge Arbejde. Ligesom Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man, vil jeg sige, at naar jeg nævner dette med Fristelsen, er det ikke et Angreb paa den samlede Arbejderklasse, men det er jo nu engang saaledes, at naar Muligheden er der, kan man let falde for Fristelsen, det gælder ikke alene Arbejderklassen, men alle andre Samfundsklasser, hvilket vi daglig ser Beviser paa; givet er det, at der er adskillige, som er faldet for Fristelsen.

Nu hævdes der af Modstanderne af Lovforslaget — man støtter sig bl. a. paa Tal fra de Besvarelser, som af Ministeriet er givet Folketingsudvalget —, at Arbejdsanvisningskontorerne, som det oplyses, praktisk talt har kunnet anvise al den Arbejds kraft, der er blevet søgt, og at der fra Arbejds løsheds kassernes Ledelses Side siges, at der kun har været konstateret faa Misbrug af Loven. Det er sikkert rigtigt. Jeg er ogsaa ganske overbevist om, at de forskellige Arbejds løsheds kassers Ledelse griber ind, og griber haardt ind, naar det for dem bevises, at der er sket Overtrædelser